

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Laury Zemanové
Seberefrenční identita: Tvůrčí tandem Petry Tejnorové a Terezy Ondrové

Mgr. Jitka Pavlišová, Ph.D.

Laura Zemanová si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku (a inscenaci) ryze aktuální, čímž zde předkládá další z příspěvků k variantám a strategiím současné (české) umělecké tvorby v oblasti Performing Arts. Od samého počátku našich setkávání a konzultací práce byly znát výrazná osobní zainteresovanost o dané téma, diplomantčina otevřenost nejrozličnějším perspektivám nazírání na něj i snaha propojit teatrologický teoreticko-analytický aparát s jinými vědními disciplínami (v tomto případě nakonec zvolené koncepty sociologické a kulturologické). Všechny tyto aspekty jsou dle mého ve výsledném textu velmi evidentní.

Strukturace práce je logicky vedená a až na výjimky dodržuje pro čtenáře potřebnou soudržnost – v prvních částech si Laura Zemanová připravuje pracovní pole a argumentaci pro následnou vlastní analytickou část, kde si nadto jejím velmi zevrubným popisem dílčích situací a akcí na scéně dokáže *Same Same* vizualizovat i ten, kdo jej neviděl, což není v analytických textech vztahujících se k inscenaci vždy samozřejmostí. Stejně tak jazykově, potažmo gramaticky je text rovněž bez větších prohřešků,

Za největší problém Laury Zemanové ovšem shledávám její osobní time management, tedy rozvrhnout si čas na práci tak, aby mohla být ideálně opakovaně po částech konzultována, v nefungujících či nedostatečně koncipovaných místech rozšířena, modifikována, doplněna. To se ve výsledku nejzřetelněji projevilo právě v kapitole týkající se interpretace a následného využití Luhmannova a Baumanova konceptu, které jsou *per se* vystaveny na několika interpretačních metarovinách. Diplomantka k nim však přistoupila spíše intuitivně a zjednodušeně, jinými slovy „nedala si čas“ do nich hlouběji

proniknout, což dokládá i rozsahová nevyváženost jejich pojetí a představení v práci, které je oproti jiným kapitolám výrazně redukováno na zhruba 6 stran. Stejně tak se právě kvůli chybějícímu časovému odstupu a opětovné revizi nepodařilo odstranit z práce žurnalisticky vágní či odborně diskutabilní formulace (například co je takzvaně *klasická* sémioticko-strukturální analýza v úvodu práce, na několika místech až superlativizace strategií *devised theatre* v kontextu současných Performing Arts atp.).

Bakalářská práce Laury Zemanové pro mě tak zůstala přesně na půli cesty k tomu být kvalitním, v mnoha ohledech inovativním, argumentačně vyváženým a obsahově konzistentním textem coby písemným výstupem z jejího dosavadního studia a v něm nabytých zkušeností.

Bakalářskou práci Laury Zemanové doporučuji k obhajobě, dle výše uvedených pro- i protiargumentů pak s vycházejícím hodnocením **C**.

Ve Frankfurtu, dne 9. září 2020

Mgr. Jitka Pavlišová, Ph.D.